

การพัฒนาความสามารถการเขียนเรียงความของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
ด้วยแบบฝึกที่บูรณาการข้อมูลท้องถิ่น

DEVELOPMENT OF ESSAYS WRITING ABILITY OF PRATHOMSUKSA 3
BY PRACTICE MODEL THAT INTEGRATES LOCAL INFORMATION.

กมลรัตน์ สิงห์แก้ว

Kamolrut Singkawy

มหาวิทยาลัยศิลปากร

Silpakorn University

Email: poy4207@gmail.com

Received July 9, 2019; Revised July 19, 2019; Accepted March 11, 2020

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาแบบฝึกการเขียนเรียงความที่บูรณาการข้อมูลท้องถิ่นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกที่บูรณาการข้อมูลท้องถิ่น 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกที่บูรณาการข้อมูลท้องถิ่น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนวัดหนองโพ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 มีนักเรียน 2 ห้องเรียน ซึ่งได้มาด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลากโดยใช้โรงเรียนเป็นหน่วยสุ่ม จากนั้นสุ่มห้องเรียนอีกครั้ง ใช้เวลาในการทดลอง 12 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบฝึกการเขียนเรียงความที่บูรณาการข้อมูลท้องถิ่น แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเรียงความ และ แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อแบบฝึกที่บูรณาการข้อมูลท้องถิ่น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกการเขียนเรียงความที่บูรณาการด้วยข้อมูลท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่ามีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.88/83.95
2. ความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกที่บูรณาการข้อมูลท้องถิ่นสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกที่บูรณาการข้อมูลท้องถิ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกที่บูรณาการข้อมูลท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : ความสามารถในการเขียนเรียงความ, แบบฝึกที่บูรณาการ, ข้อมูลท้องถิ่น

Abstract

The purposes of this research were; 1) to develop essay writing practice that integrated local information of Prathomsuksa 3 students with efficiency according to criteria 80/80; 2) to compare the ability in writing essays of Prathomsuksa 3 students, both before and after learning management with the practice model that integrates local information; 3) to study the opinions of Prathomsuksa 3 students towards learning management with the practice model that integrates local information. The sample groups selected for this study comprised Prathomsuksa 3 students, Wat Nong Pho Community School who studied in second semester of the academic year 2018 with 2 classrooms. Samples were used by simple random sampling with lottery methodology. Then, they were randomized to the classroom again. Instruments used for this research were 1) essay writing practice that integrates local information; 2) learning management plan with practice that integrates local information; 3) essay writing ability test; and 4) questionnaire of opinions on learning management with a practice that integrates local information. The statistics used for the analysis were mean ($\bar{X}$), standard deviation (S.D.) and t-test.

The results showed that;

1. The efficiency of essay writing practice that combined local information of Prathomsuksa 3 students was 81.88 / 83.95.
2. The ability in writing essays of Prathomsuksa 3 students, both before and after learning management with the practice model that integrates local information at the 0.05 level.
3. Prathomsuksa 3 students' opinions toward learning management with the practice model that integrates local information were at high level.

Keywords: Essay writing ability, Practice model that integrates, Local information.

บทนำ

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน การเขียน เป็นทักษะการสื่อสารรูปแบบหนึ่งที่มีความสำคัญมากในชีวิตประจำวัน เนื่องจากการเขียน เป็นการใช้ภาษาเพื่อสื่อสารถึงความรู้ ความคิด ความรู้สึก และอารมณ์ต่างๆ จากผู้เขียนไปยังผู้อ่าน บุคคลที่มีความสามารถในการเขียนจะต้องมีความสามารถในทางภาษา ด้านการพูด การฟัง และการอ่านมาก่อน จึงจะสามารถถ่ายทอดความรู้สึกรู้สึก และความต้องการของผู้เขียนออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรได้ถูกต้อง สื่อความชัดเจน โดยการนำถ้อยคำมาเรียบเรียงเป็นประโยค เรียงราวทางภาษาที่ชัดเจน เพื่อแสดงความรู้สึกรู้สึก ความคิด ความรู้ และประสบการณ์ของผู้เขียนให้แก่ผู้อ่าน เป็นการสื่อสารที่มีความชัดเจน และเป็นหลักฐานที่แน่นอน จึงถือเป็นเครื่องมือสำคัญทางวัฒนธรรมอันสะท้อนความเจริญ หรืออารยธรรมของมนุษย์แต่ละยุคสมัยได้ทางหนึ่ง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551 : 3)

การเขียนเรียงความ เป็นการเขียนรูปแบบหนึ่ง ที่เป็นการเรียบเรียงถ้อยคำ เป็นข้อความ เรียงราว เพื่อแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึก ความเข้าใจ และประสบการณ์ของผู้เขียน เป็นเรื่องราวขึ้นตามรูปแบบ และหลักเกณฑ์เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องนั้น ๆ ซึ่งเป็นพื้นฐานของงานเขียนร้อยแก้วต่อไป การเขียนเรียงความจึงเป็นงานเขียนประเภทหนึ่งที่สำคัญยิ่ง ในการพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถทางด้านการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นทักษะพื้นฐานของการเขียน ซึ่งผู้เขียนมักจะเกิดข้อผิดพลาดในการเขียนเสมอ เช่น ใช้ภาษาที่ไม่ชัดเจน ไม่ตรงตามจุดมุ่งหมาย จึงทำให้การสื่อสารไม่ตรงตามความหมาย นอกจากนั้น ความสามารถในการเรียบเรียง และลำดับเรื่องราวในการเขียนก็มีความสำคัญ ที่ก่อให้เกิดปัญหาในการเขียนเรียงความเสมอ และหากผู้เรียนขาดความสนใจ และเอาใจใส่ในการฝึกทักษะการเขียน ผู้เรียนจะไม่สามารถประสบผลสำเร็จในทักษะดังกล่าวได้ การแก้ปัญหาคือการเขียนเรียงความของผู้เรียนดังกล่าว ผู้สอนจึงเป็นบุคคลสำคัญที่จะต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย เพื่อให้บรรยากาศในการเรียนมีชีวิตชีวาน่าสนใจ และผู้เรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเขียน โดยคำนึงเสมอว่าการสอนเรียงความเป็นวิชาทักษะวิชาหนึ่งที่ต้องปลูกฝังความสนใจใฝ่รู้ การรู้จักลำดับความคิด การรู้จักใช้สำนวนภาษา แล้วจึงต้องมีการฝึกบ่อย ๆ การเรียนรู้โดยใช้แบบฝึก เป็นวิธีการช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาให้ดีขึ้น และเพื่อให้แบบฝึกที่สร้างขึ้นสามารถนำไปพัฒนาทักษะการเขียนของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงนำข้อมูลท้องถิ่น อำเภอโพธาราม และพัฒนาเป็นเนื้อหาในแบบฝึกการเขียนเรียงความที่บูรณาการข้อมูลท้องถิ่น มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้นักเรียน เพื่อให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจ รัก และห่วงแหนท้องถิ่นของตนเอง

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะพัฒนาความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยแบบฝึกที่บูรณาการข้อมูลท้องถิ่น โรงเรียนชุมชนวัดหนองโพ อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ และเป็นแนวทางให้ครูผู้สอนนำไปปรับใช้ในการเขียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกการเขียนเรียงความที่บูรณาการข้อมูลท้องถิ่น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกที่บูรณาการข้อมูลท้องถิ่น
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกที่บูรณาการข้อมูลท้องถิ่น

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยนี้ มีวิธีการดำเนินการวิจัยทั้งหมด 4 ขั้นตอนประกอบด้วย การเตรียมการทดลอง การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ดำเนินการทดลอง และวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นเตรียมการทดลอง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ในกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายโพธาราม 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2 อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี จำนวน 7 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 137 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนวัดหนองโพ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนชุมชนวัดหนองโพ จำนวน 50 คน ซึ่งได้มาด้วยวิธีการ สุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลากโดยใช้โรงเรียนเป็นหน่วยสุ่ม จากนั้นสุ่มห้องเรียนอีกครั้ง ได้ห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 ซึ่งได้มาจากการใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม มีนักเรียนจำนวน 27 คน

ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรต้น คือ แบบฝึกที่บูรณาการข้อมูลท้องถิ่น ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการเขียนเรียงความ และ ความความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกที่บูรณาการข้อมูลท้องถิ่น

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในสาระที่ 2 การเขียน มาตรฐานที่ ท 2.1 กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงาน การศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ ตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 2 มาตรฐาน ท 2.1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ข้อที่ 2 (ท 2.1 ป.3/2) เขียนบรรยายเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้อย่างชัดเจน สื่อนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ แบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1) แบบฝึกการเขียนเรียงความที่บูรณาการข้อมูลท้องถิ่น

2) แผนการจัดการเรียนรู้สาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การเขียนเรียงความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยแบบฝึกที่บูรณาการข้อมูลท้องถิ่น ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โดยใช้เวลาในการทดลอง เป็นเวลา 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 1 ชั่วโมง รวมเวลาที่ใช้ในการทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ และทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ด้วย รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง

ขั้นสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1) สร้างแบบฝึกการเขียนเรียงความที่บูรณาการข้อมูลท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 10 ชุด โดยศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนชุมชนวัดหนองโพ พุทธศักราช 2553 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนเขียนเรียงความ และการสร้างแบบฝึก ศึกษาข้อมูลท้องถิ่นของจังหวัดราชบุรี เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เสนอผู้เชี่ยวชาญด้านวิธีสอน ด้านเนื้อหา และด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 3 ท่าน เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่าง 0.67 ถึง 1.00 นำแบบฝึกหาประสิทธิภาพ E_1/E_2 กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่กำลังศึกษาใน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ในกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายโพธาราม 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งค่าประสิทธิภาพแบบรายบุคคล ทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดพระศรีอารีย์ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 คน เป็นการเลือกแบบเจาะจง ได้ค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 80.28/80.56 และหาประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็ก ทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดหุบมะกล่ำ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 9 คน จากการสุ่มอย่างง่าย โดยการจับฉลาก ได้ค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 81.57/82.41 แล้วจึงนำแบบฝึกการเขียนเรียงความที่บูรณาการข้อมูลท้องถิ่น ที่ปรับปรุงไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2) สร้างแผนการจัดการเรียนรู้สาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การเขียนเรียงความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยแบบฝึกที่บูรณาการข้อมูลท้องถิ่น จำนวน 10 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง โดยศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ศึกษาเอกสาร หนังสือ ตำรางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ดำเนินการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวนทั้งหมด 10 แผน เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เสนอผู้เชี่ยวชาญด้านวิธีสอน ด้านเนื้อหา และด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 3 ท่าน เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยทุกแผนการจัดการเรียนรู้ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่าง 0.67 ถึง 1.00 แล้วจึงนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3) การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเรียงความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยแบบฝึกที่บูรณาการข้อมูลท้องถิ่น เป็นแบบทดสอบแบบอัตนัย จำนวน 1 ข้อ ใช้ทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ เป็นข้อสอบคนละฉบับ โดยเป็นแบบคู่ขนาน คือ มีเนื้อหาใกล้เคียงกัน โดยศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนชุมชนวัดหนองโพ พุทธศักราช 2553 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบ การเขียนข้อสอบ และการวิเคราะห์ข้อสอบจากหนังสือ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างข้อสอบ แล้วดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเรียงความ เป็นแบบทดสอบอัตนัย ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบทดสอบคู่ขนาน (Parallel tests) จำนวน 2 ฉบับ ฉบับละ 2 ข้อ รวม 4 ข้อ ใช้ทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ โดยกำหนดเกณฑ์การตรวจเป็นแบบรูบรีคส์ (Rubric) ที่ผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ประกอบของเกณฑ์ในการให้คะแนนการเขียนเรียงความ โดยกำหนดองค์ประกอบการประเมิน และคำอธิบายระดับคุณภาพ แบ่งออกเป็น 4 องค์ประกอบ แต่ละองค์ประกอบ ประกอบด้วย 3 ระดับคะแนน เสนออาจารย์ที่ปรึกษา แล้วนำไปเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านวิธีสอน ด้านเนื้อหา และด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 3 ท่าน เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่าง 0.67 ถึง 1.00 หลังจากนั้นนำแบบวัดความสามารถในการเขียนเรียงความที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมชนวัดหนองโพ จำนวน 30 คนที่ได้เรียนผ่านมาแล้ว เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดความสามารถในการเขียนเรียงความ แล้วตรวจคำตอบตามเกณฑ์การประเมินความสามารถในการเขียนเรียงความ โดยมีผู้ตรวจ 2 คน คือ ผู้วิจัย และครูผู้สอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ที่ตรวจให้คะแนนอย่างเป็นอิสระต่อกัน เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนแบค (Cronbach's alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.86 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเรียงความที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

4) สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกที่บูรณาการข้อมูลท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยศึกษารูปแบบและสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อแบบฝึกที่บูรณาการข้อมูลท้องถิ่น เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 3 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างมาก ปานกลาง และน้อย จำนวน 12 ข้อ ซึ่งถามในประเด็น 3 ด้าน ประกอบด้วย 1. ด้านเนื้อหา 2. ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ และ 3. ด้านประโยชน์ที่จะได้รับจากการเรียน เสนออาจารย์ที่ปรึกษา แล้วนำไปเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านวิธีสอน ด้านเนื้อหา และด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 3 ท่าน เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่าง 0.67 ถึง 1.00 แสดงว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับพฤติกรรมที่ต้องการวัด นำแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกที่บูรณาการข้อมูลท้องถิ่นที่ปรับปรุงไปสอบถามนักเรียน โดยการสุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนการทดลอง

1) ขั้นเตรียมการ ก่อนการทดลอง ผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ เพื่อวัดความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเรียงความ ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบอัตนัย มีลักษณะเป็นแบบทดสอบคู่ขนาน จำนวน 1 ข้อ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง

2) ขั้นเตรียมการ ผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตนเองตามสร้างแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเรียงความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยแบบฝึกที่บูรณาการข้อมูลท้องถิ่น จำนวน 10 แผน โดยสอดแทรกแบบฝึกการเขียนเรียงความที่บูรณาการข้อมูลท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในชั้นสอนทุกชั่วโมง โดยเริ่มทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ใช้เวลาในการทดลอง 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 1 ชั่วโมง รวมเวลาที่ใช้ในการทดสอบก่อน และทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยรวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง หลังการทดลองผู้วิจัยดำเนินการทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเรียงความ ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบอัตนัย ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบทดสอบคู่ขนาน จำนวน 1 ข้อ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง และนำแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกที่บูรณาการข้อมูลท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ไปสอบถามนักเรียน

3) ขั้นสรุป ตรวจสอบให้คะแนน และนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้มาเปรียบเทียบความแตกต่าง โดยใช้การวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อตรวจสอบสมมติฐานต่อไป

ขั้นวิเคราะห์ข้อมูล

1) เปรียบเทียบความสามารถการเขียนเรียงความ ด้วยแบบฝึกที่บูรณาการข้อมูลท้องถิ่น ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ ด้วยการทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent)

2) วิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกที่บูรณาการข้อมูลท้องถิ่น ด้วยสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาแบบฝึกการเขียนเรียงความที่บูรณาการข้อมูลท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ผลการศึกษาพบว่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนทำแบบฝึกที่บูรณาการข้อมูลท้องถิ่นระหว่างเรียน มีค่าเท่ากับ 81.88 และร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 83.95 แสดงว่าประสิทธิภาพของแบบฝึกที่บูรณาการด้วยข้อมูลท้องถิ่น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.88 / 83.95 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ซึ่งแสดงว่าประสิทธิภาพของแบบฝึกการเขียนเรียงความที่บูรณาการข้อมูลท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้

ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพของแบบฝึกที่บูรณาการข้อมูลท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กับกลุ่มตัวอย่าง

การทดสอบ	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ประสิทธิภาพ
ระหว่างเรียน	27	120	96.26	6.76	81.88
หลังเรียน	27	12	10.07	1.24	83.95

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อน และหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกที่บูรณาการข้อมูลท้องถิ่น

ผลการศึกษาพบว่า คะแนนเฉลี่ยในการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกที่บูรณาการด้วยข้อมูลท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.63 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 1.04 และหลังการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.07 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 1.24 โดยหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนดไว้

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกที่บูรณาการข้อมูลท้องถิ่น

การทดสอบ	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t
ก่อนเรียน	27	12	7.63	1.04	25.08
หลังเรียน	27	12	10.07	1.24	

* $p < .05$

3. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกที่บูรณาการข้อมูลท้องถิ่น

ผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ด้วยแบบฝึกที่บูรณาการข้อมูลท้องถิ่น ในภาพรวมนักเรียนมีความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.67 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.37 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นโดยรวมเรียงจากมากไปหาน้อย ลำดับแรก คือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.75 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.40 รองลงมาคือ ด้านเนื้อหา อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.65 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.36 และ ด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.62 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.44 เป็นลำดับสุดท้าย

ตารางที่ 3 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกที่บูรณาการข้อมูลท้องถิ่น

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
ด้านเนื้อหา	2.65	0.36	มาก	2
ด้านบรรยากาศการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	2.62	0.44	มาก	3
ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรม	2.75	0.40	มาก	1
เฉลี่ยรวม 3 ด้าน	2.67	0.37	มาก	

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการการวิจัย วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่า การพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการเขียนเรียงความที่บูรณาการข้อมูลท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 81.88/83.95 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้วิจัยได้นำแนวคิด ทฤษฎี ผลการวิเคราะห์ปัญหา และข้อบกพร่องด้านการเขียนเรียงความของนักเรียน และนำมาจัดสร้างอย่างมีขั้นตอนตามหลักการสร้างแบบฝึกการเขียนที่ดี และศึกษาทฤษฎีทางจิตวิทยา จัดเนื้อหาอย่างเป็นระบบ มีการตรวจสอบเนื้อหา รูปแบบของแบบฝึกหลายขั้นตอน และนำผลการศึกษาปัญหาการสอนการเขียนเรียงความของครูมาเป็นข้อมูลพื้นฐาน ในการจัดทำแบบฝึกการเขียนเรียงความสำหรับนักเรียน นำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้อง และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ตลอดจนให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแบบฝึกให้ถูกต้องสมบูรณ์ นำแบบฝึกการเขียนเรียงความที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มณฑกร เจริญรักษา (2552), ญัฐกาญจน์ เลิศยะโส (2553), เนาวรัตน์ เจตตุ (2555) พบว่า แบบฝึกที่สร้างขึ้นอย่างเป็นระบบ ตามขั้นตอน โดยการศึกษาความต้องการ ข้อมูลพื้นฐานพัฒนาหาประสิทธิภาพ นำไปทดลองใช้และประเมินผล พร้อมกับปรับปรุงแก้ไข จึงส่งผลให้แบบฝึกที่สร้างขึ้นมีค่าประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ ซึ่งทั้งนี้อาจเนื่องมาจากแบบฝึกได้ผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้เชี่ยวชาญ และผู้ทรงคุณวุฒิแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองใช้จากนั้นจึงจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ สร้างแบบฝึกการเขียนเรียงความที่บูรณาการด้วยข้อมูลท้องถิ่น ตลอดจนสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนเรียงความ ก่อนนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง นอกจากนี้ แบบฝึกการเขียนเรียงความที่บูรณาการด้วยข้อมูลท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นยังได้การสอดแทรกข้อมูลท้องถิ่นจังหวัดราชบุรี ที่มีเนื้อหาแตกต่างกันในแต่ละแบบฝึกไม่ยากไม่ง่ายจนเกินไป และในแบบฝึกแต่ละชุดประกอบด้วยแบบฝึกหลายรูปแบบ และภาพประกอบ ทำให้แบบฝึกแต่ละชุดมีความน่าสนใจ สามารถกระตุ้นเร้าให้นักเรียนเกิดความอยากเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของวันเพ็ญ คุณพิริยะเทวี (อ้างถึงใน รุ่งทิwa สิ่งเทียน, 2558) ได้กล่าวถึง ลักษณะของแบบฝึกที่ดีว่า ควรมีความสอดคล้องกับเนื้อหาในบทเรียน เป็นไปตามความยากง่ายของเนื้อหา ควรเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันหรือสิ่งที่ผู้เรียนพบเห็น เหมาะสมกับวัย และ ความสามารถของผู้เรียน มีรูปแบบหลากหลาย อีกทั้งแสงระวี ประจาววัน (2553) ได้เสนอแนะลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี ควรมีคำชี้แจงที่สั้นกระชับ และชัดเจน เรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก มีรูปแบบที่หลากหลายสีสันสดใส สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

2. ผลการการวิจัย วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่า การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกที่บูรณาการข้อมูลท้องถิ่น คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกที่บูรณาการข้อมูลท้องถิ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งอาจเป็นเพราะ แบบฝึกที่บูรณาการข้อมูลท้องถิ่น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีกำหนดจุดประสงค์ให้ครอบคลุมเนื้อหา และมีความชัดเจน คือ ฝึกให้ผู้เรียนมีความรู้ในการเขียนเรียงความ มีผลทำให้สามารถจัดกิจกรรม และวัดผลประเมินผลได้ตรงตามสภาพจริง เนื้อหาในแบบฝึกเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก มีขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย ขั้นนำ ขั้นสอน และขั้นสรุป โดยนำแบบฝึกที่บูรณาการข้อมูลท้องถิ่นสอดแทรกในขั้นสอน เพื่อฝึกและเสริมความสามารถในการเขียนเรียงความของผู้เรียน เร้าความสนใจ และท้าทายความรู้ ความสามารถของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้ โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งในการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการ

เรียนรู้ที่ 6 วางโครงร่างเล่าเรื่องราว ผลการจัดการเรียนรู้พบว่า นักเรียนให้ความสนใจและกระตือรือร้นต่อกิจกรรม อาจเป็นเพราะเนื้อหาในแบบฝึกเป็นเรื่องใกล้ตัว ในท้องถิ่นของตนเอง บางเรื่องเป็นความรู้ใหม่สำหรับนักเรียน แม้ว่าหลายคนจะเป็นคนในพื้นที่จังหวัดราชบุรี แต่ก็ไม่เคยได้เรียนรู้ข้อมูลในท้องถิ่นของตนเองมาก่อน อีกทั้งภาพประกอบที่มีสีสันสวยงาม จึงทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นและสนใจในการทำกิจกรรม การทำให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมทั้งแบบรายบุคคล และเป็นกลุ่ม โดยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มเล็ก ประมาณ 4 – 6 คน แบบทดสอบความสามารถ เก่ง ปานกลาง และต่ำ ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้การทำงานเป็นกลุ่ม คอยช่วยเหลือซึ่งกันและกันและร่วมกันรับผิดชอบงานกลุ่มที่ได้รับมอบหมาย เพื่อให้สามารถส่งตามกำหนดเวลา ทำให้นักเรียนได้มีโอกาสพัฒนาทักษะของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของศรีพระจันทร์ แสงเขตต์ (2557) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้แผนที่ความคิดร่วมกับแบบฝึกทักษะภาพการ์ตูน ซึ่งพบว่า ความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้แผนที่ความคิด ร่วมกับแบบฝึกทักษะภาพการ์ตูนหลังจากการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ผลการการวิจัย วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการเขียนเรียงความที่บูรณาการข้อมูลท้องถิ่น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรม นักเรียนมีความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก โดยนักเรียนมีความเห็นว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการเขียนเรียงความที่บูรณาการข้อมูลท้องถิ่น ช่วยให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการเขียนเรียงความของตนเองได้ ทำให้นักเรียนรู้จักและภูมิใจในท้องถิ่นของตนเองมากขึ้น อีกทั้งยังสามารถทำให้นักเรียนเขียนเรียงความได้ดีขึ้น และเกิดความมั่นใจในการเขียนเรียงความครั้งต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรุ่งทิพา สิงห์เทียน (2558) ที่พบว่า แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนสารคดีโดยข้อมูลท้องถิ่น อำเภอเขาย้อย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ช่วยส่งเสริมให้นักเรียน มีความรู้เกี่ยวกับข้อมูลท้องถิ่น อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี ทำให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจที่ได้ศึกษาเรียนรู้ท้องถิ่นของตนเอง และครุ่นหาเนื้อหาที่เป็นเรื่องใกล้ตัว มีสถานที่จริงให้ได้ศึกษาเป็นวิถีชีวิต ซึ่งพบเห็นในชีวิตประจำวันของนักเรียน ล้วนแล้วแต่เป็นข้อมูลที่มีคุณค่ากับนักเรียนทุกคน ที่นอกจากจะนำไปเป็นข้อมูลในการเขียนสารคดีแล้วยังสามารถนำความรู้ไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้อย่างดีนั่นเอง รองลงมาคือ ด้านเนื้อหา ซึ่งนักเรียนมีความคิดเห็นว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกการเขียนเรียงความด้วยการบูรณาการข้อมูลท้องถิ่น ทำให้นักเรียนมีความรู้ และเข้าใจในท้องถิ่นของตนเองมากขึ้น ความเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน มีความน่าสนใจ และมีความชัดเจน และด้านสุดท้ายคือ ด้านบรรยากาศการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกการเขียนเรียงความด้วยการบูรณาการข้อมูลท้องถิ่น ทำให้นักเรียนมีโอกาสทำงานร่วมกับผู้อื่น ช่วยให้นักเรียนเกิดความมั่นใจ และมีความคิดสร้างสรรค์ในการเขียนเรียงความมากขึ้น

มีความสนุกสนานเพลิดเพลินในการเรียน และนักเรียนมีความตั้งใจ และกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม

การพัฒนาความสามารถการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยแบบฝึกที่บูรณาการข้อมูลท้องถิ่น เป็นวิธีที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ และความเข้าใจ สามารถพัฒนาความสามารถการเขียนเรียงความได้เป็นอย่างดี โดยมีขั้นตอนการสอนที่เป็นระบบชัดเจน ซึ่งแต่ละขั้นตอนกระตุ้นให้นักเรียนฝึกคิด ฝึกปฏิบัติ และสร้างความรู้ด้วยตนเอง เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษา ทบทวนความเข้าใจในเรื่องที่เรียน ช่วยเสริมให้ทักษะทางภาษาคงทน ฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ ทั้งยังนำข้อมูลท้องถิ่น ซึ่งเป็นสถานที่ตั้งโรงเรียน มาพัฒนาเป็นแบบฝึกการเขียนเรียงความที่บูรณาการข้อมูลท้องถิ่น เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจ รัก และห่วงแหนท้องถิ่นของตนเอง นอกจากนี้การที่ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นของตนเองว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการเขียนเรียงความที่บูรณาการข้อมูลท้องถิ่น ช่วยให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการเขียนเรียงความของตนเองได้ ทำให้นักเรียนรู้จัก และภูมิใจในท้องถิ่นของตนเองมากขึ้น อีกทั้งยังสามารถทำให้นักเรียนเขียนเรียงความได้ดีขึ้น และเกิดความมั่นใจในการเขียนเรียงความครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการวิจัยและพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในมาตรฐานและตัวชี้วัดอื่น หรือระดับชั้นอื่น เช่น การพัฒนาความสามารถในการเขียนบรรยายด้วยแบบฝึกที่บูรณาการข้อมูลท้องถิ่น การพัฒนาความสามารถในการเขียนตามจินตนาการ ด้วยแบบฝึกที่บูรณาการข้อมูลท้องถิ่น
2. ควรมีการวิจัยและพัฒนาแบบฝึกที่บูรณาการข้อมูลท้องถิ่น ในลักษณะบูรณาการระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ ที่มีเนื้อหาคล้ายกัน เช่น กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

เอกสารอ้างอิง : References

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ณัฐกาญจน์ เลิศยะโส. (2553). *การพัฒนาการเขียนความเรียงร้อยแก้วโดยใช้การสอนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึกการเขียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เนาวรัตน์ เจตตุ. (2555). *การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนสรุปความ โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นไทยทรงดำ อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- มณฑนกร เจริญรักษา. (2552). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและวิธีสอน). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- รุ่งทิwa สิงห์เทียน. (2558). *การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนสารคดีโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นอำเภอยะย้อยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

98 วารสาร มจร พุทธปัญญาปริทรรศน์ ปีที่ 5 ฉบับที่ 1 (มกราคม – เมษายน 2563)

ศรีพระจันทร์ แสงเขตต์ (2557). การพัฒนาความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้แผนที่ความคิดร่วมกับแบบฝึกทักษะภาพการ์ตูน. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

แสงระวี ประจวบวัน. (2553). การพัฒนาทักษะการเขียนโดยใช้แบบฝึกทักษะที่ใช้วิธีการสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ภาควิชาหลักสูตรและการสอน). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

